

10.000 de representació a casa. El President de l'Audiència, 15.000 pessetes de

sou i casa, i gastos de representació incluits en la consignació per material.

Un aspecte de la lluita

Les properes eleccions suggereixen una pila de comentaris. Molts i variats són els aspectes que elles oferiran.

Es tan gran el trasbals del món en aquests moments, tan viva la esgarri-fança de la tragedia espantosa que asola l'Europa, ens commou tan a tots, que tota altra cosa ens sembla banal i ben insignificant. Veus-aquí, però, que també en el pla en que ens situa la Gran Guerra podem discórrer sobre els deures que ella imposa a tot ciutadà conscient.

L'interès col·lectiu ens obliga avui a minvar fins a no fer-la obiradora des d'enllà les fronteres, la campanya contra uns governs que a totes llums han deixat de complir els seus més elementals deures. Abans que tot i per damunt de tot cal que nostra neutralitat sia conservada sense que la dignitat col·lectiva en rebí ferida. Perxó en els moments enguinosos que passem, ben poques són les armes que tenen els ciutadans,—qui abans posen l'interès col·lectiu al partidista— per manifestar la llur opinió, contra els govors que davant l'estranger representen l'Estat i per tant els interessos morals i materials de tota la col·lectivitat.

Campanyes massa intenses d'opinió, des de la tribuna parlamentaria, des de la premsa, des del meeting, no poden fer-se, car podrien situar al Govern davant l'estranger en posició d'inferioritat tan manifesta que és possible sobrevinguessin resultats funestos per a tota la col·lectivitat, que cal i és interès de tots impedir.

Peró, cal tenir present que la propera lluita electoral sembla feta aposta per a que tot ciutadà conscient de sos deures pugui manifestar ben quietament i lliure la llur opinió, sense que d'ella, per contraria que sigui als governs que ens desgovernen, ne pugui sobrevenir el més lleu perjudici a la col·lectivitat. Fins dins el caràcter administratiu i localista que tenen sempre unes eleccions

provincials hi ha la gran ventatja de poguer manifestar-se l'opinió lliurement contra els governs, sense que el seu prestigi minvi davant els estranys.

Aquí teniu un aspecte, i ben interessant per cert, ciutadans de l'Alt Empordà, de la propera lluita electoral; en ella podreu expressar amb tota llibertat i sinceritat, en moments d'angoixa, la nostra opinió, podreu retre homenatge als eximis diputats nacionalistes que tan brillant campanya han fet en el Parlament d'Espanya per fer triomfar el criteri de Catalunya definit des dels començos de la guerra per l'Assamblea de les societats econòmiques que reuní el Consell de la Mancomunitat, podreu una volta més enfortir aquest organisme representatiu de tota la terra catalana que, tot just nat, ja sembla en plena maduresa, tan i tan important és el que fa, en tots els ordres. Belles mostres de sa activitat tenim ja en nostre bell Empordà!

En les grans crisis de l'humanitat és quan els pobles se fan dignes d'ésser lliures, de fer oír la seva diversa veu en el concert dels pobles civilitzats. Avui estem en un replà de l'història passat el qual retornarà l'ascensió per uns moments detinguda. Cal que ens preparem; cal estar amatents a la nova embranzida, car els descuidats, els distrets, cauran tal volta per no aixecar-se més.

Tothom, doncs, a complir son deure de ciutadà, a manifestar ben clarament i amb tota llibertat la llur opinió, amb un acte ben senzill, amb un esforç ben petit, dipositant una candidatura a la urna, i amb la suma d'elles fareu els vostres veritables representants que tindran tanta més força com major siga aquella suma, i en els moments de perill que poden venir sentirán tot el pes de la seva responsabilitat i seran dignes de la confiança que els haureu donat.

K.

FANTASIA...

Empordà. Nacionalisme. Lliga. Vetaquí una trilogia de noms, d'idees i sentiments, que enclou tot un poema de dolços records, despertant en l'esperit falagueres esperances.

Empordà: de primer, bregol de la civilització grega, deixant a Catalunya verdaderes petjades d'una cultura primitiva, però d'un classicisme pur i sense màcula; després (més tard, en els temps mig-evuls) de la democràcia catalana, quan el poble discutia i es donava les lleis municipals al mig de la plaça; sempre, terra de llibertat, que té ben guanyada i que no vol perdre, afanyosa de nous avenços en les lluites modernes de la política.

El Nacionalisme: nova teoria, carn de la nostra carn, sang de la nostra sang, no viscuda encara prou intensament en terres empordaneses, adormides dolçament en braços del Federalisme; apostolat a seguir per encàrrec especial d'En Pi i Margall en tots els escrits polítics dels seus darrers temps, endregats als correligionaris de Catalunya; única salvació de les terres hispàniques, si federades germanivolament en patriòtica abraçada volen constituir un Estat fort i potent, que enriqueixi les regions i es

faci respectar pels demés pobles en els dies de prova que vindran.

La Lliga: bandera de lluita i de victòria pels veterans del Catalanisme, espill de civilitat i coratge pels joves, escola de moralitat política per a tots els catalans que es sentin amb forces i vocació per a intervindre en la regeneració de tots els vells organismes burocràtics de la nostra terra; penó de revolta pacífica, des del Parlament espanyol a la més modesta corporació oficial, on tinguem intervenció, fins a aconseguir que hi regni per a sempre la Raó, la Veritat i la Justícia.

Amb aquests bells sentiments al mig del cor, i el cor als llavis, hem de fer una crida als figuerencs i a tots els empordanesos de bona voluntat per a que ens ajudin en la lluita al voltant de la bandera que avui aixequem.

Vinguen les vostres mans mans, fem la rodona, i dancem: dancem la nostra sardana, sense veure de qui sia la mà que estremyem, bo i recordant les estrofes virils d'En Maragall, el poeta de l'Art i de la Patria, el qui millor ha cantat les belleses del nostre bell Empordà.

J. M. GAY

Hem de vèncer

Hem de vèncer! Aquesta és la primera sensació i la reflexió que ens suggereix la lluita que comença.

Es la primera sensació, perquè des de fa alguns dies se sent ja un ambient de simpatia arreu, es descobreix una esperança i una confiança generals de que la nostra afirmació catalana se veurà premiada per un brillant triomf.

La sensació de que hem de vèncer es nota en certa desorientació de les altres comunitats polítiques, desorientació que ens demostra la força i la bondat de lo que perseguim, que és, no en dubteu, lo que desitjen la majoria dels empordanesos, lo que volen la majoria dels catalans.

La sensació de que hem de vèncer la hem trobada igualment en la ignoscença notícia, feta córrer per un pietós contrari, de que els nostres candidats volien desistir d'anar a la lluita; els coneixen molt poc els qui tal cosa intentaren fer creure, i sàpiguen els qui, no coneixent-los prou, haurien pogut tenir un moment de dubte, que mai han pensat deixar lo que havien emprés i que ara, amb més dalit que abans, arribarem fins al final amb fé, activitat i voluntat.

Que hem de vèncer és també la primera reflexió, perquè de totes les banderes que flamejarán en les properes eleccions no n'hi ha cap altra que pugui ésser tant respectada, tant victorejada pels catalans, com ha d'ésser la nostra que els abriga a tots, sense distinció de matisos, ja que sols demana amor a Catalunya.

La reflexió de que hem de vèncer se la fa tothom, amics i contraris, perquè tots els bons catalans desitjen el desvetllament i el progrés de Catalunya, i nosaltres ens proposem aixó, i les nostres intencions venen avalorades per l'obra positiva que s'ha començat a fer i de la que els altres polítcs s'han cuidat poquíssim; obra positiva que continuarem ampliant-la i perfeccionant-la tot lo possible.

Hem de vèncer perquè així ho veu tota la gent, i a aquesta, si pertany a camps contraris, li trontollarán tradicionals disciplines i sense abdicar de idees que sempre li foren preuades, que sempre els guiaren en la seva actuació política, veurá lo essencial de la vida de tots els ciutadans i no voldrá deixar d'ajudar-nos, de fer que ens ajudin el major nombre d'empordanesos. No voldrá tenir damunt la consciència el que perdurin homes i sistemes que no han sapigut o volgut treballar per a la seva terra, a homes que per a servir l'idea abstracta han oblidat el sentiment i la vida, a homes que per a obeir a altres homes han anat contra la terra catalana.

VOTEU I PROPAGUEU els noms de

En Paulí Geli i Maymí,

de Vilamacolum,

En Josep Salleras i Pla,

de Figueres.

El seu valer personal és ja una penya de la seva actuació corporativa.

L'ELECCIÓ

Des de temps fa que s'és acomplida la perfecta organització de la «Lliga Regionalista» en la nostra comarca, i ja és aquesta fortíssima, per haver-hi estat respost amb entusiasme a la crida que ferem a tots els empordanesos. Avui ja comptem amb l'adhesió i cooperació de valiosos elements de la totalitat dels pobles dels dos districtes electorals que comprén l'organització. Ens encoratja el veure que es posan a l'entorn nostre, allargant-nos les mans, les més significades persones, els més honorables fills d'aquesta terra.

No és, doncs, estrany que al sentir les manifestacions dels ciutadans de aquesta terra que vol viure, d'aquest troç de Catalunya que ansia el progrés, i es va donant compte, obrint els ulls a la realitat de les coses, de l'obra constructiva que realitza la força política que venim a representar, penséssim nosaltres fer valdre aquest esclat d'entusiasme al presentar candidatura en la vinenta lluita que es prepara.

Cada dia es reben felicitacions de arreu per l'acert en triar els homes que han d'ostentar la nostra representació en les diverses corporacions.

Primer tenim compte en preocupar-nos de la seva fermesa política, de la seva catalanitat, dels seus sentiments i amors a la terra catalana: i, després, de les llurs qualitats personals que puguin traduir-se en activitat i treball única i especialment en bé dels districtes que tenen l'honor de confiar-los-hi la seva representació.

Es necessari triomfar, i per aixó hem de fer estendre la nostra actuació enfront la de tots els partits plegats, de tots aquells partits avui ja desacreditats i plens de pecats imperdonables, ja per hipòcrites desercions i llurs complicitats, o bé a aquells altres que prenen els vots al poble per a fer-los servir solament en profit propi.

Fins avui la casi totalitat de representants que han vingut a demanar-nos els vots, la seva nula actuació ha fet que no en fossin dignes.

Abans de votar, mediteu. Mireu quin és el partit que més treballa en les Corts d'Espanya, en la Mancomunitat i en les Diputacions en favor de tots.

I voteu conscientment.

Un vot és una voluntat; i quan aquesta és vinculada a l'interès col·lectiu de tot un poble és aleshores que el vot, en la seva més enlairada significació, pren la valor d'una arma de bon govern.

NOTICIARI

— Si en tot començament hi ha d'ésser donat gairebé sempre un marge d'imperfecció, més ha d'ésser concedit avui a ALT EMPORDÀ que surt a la palestra quasi sense preparació de cap mena.

Entrava ja en els nostres propòsits el publicar un periòdic portant-veu nostre, i a tal efecte procuràvem anar lligant caps per a que, vinguda l'hora, poguéssim eixir a la llum impetuosa i ferma.

Peró les circumstancies de la lluita electoral que s'apropa han fet que es creiés necessaria la nostra immediata sortida, i per aixó llencem avui al carrer la primera fulla, com una avençada de les altres que han de seguir.

Perdoneu-ne les imperfeccions i excuseu-les amb la vostra simpatia.

**

Als amics tots que hem de veure al nostre costat, una franca encaixada que sia el fermall de la nostra unió; i unes paraules de consideració i respecte per als que han d'ésser adversaris nostres.

— La nostra ciutat també vol contribuir a la formació del «Llibre d'Honor» que Catalunya oferirà als Diputats i Senadors de la «Lliga Regionalista», com a gentilíssim homenatge per la seva actuació parlamentaria.

Els nostres amics que vulguin posar la seva firma en l'Album, trobarán fulles a la seva disposició en els següents llocs de la nostra ciutat:

«Centre Catalanista».

«La Veu de l'Empordà».

Fills de J. Massot.

Fills de J. Llonch i Pous.

Tots els companys i amics de fora ciutat que vulguin recullir firmes entre les seves amistats dels respectius pobles, poden passar a casa dels Srs. Llonch on se'ls entregarán les fulles que creguin necessaries.

Fem tots que l'Empordà ocupi un bon lloc en l'homenatge.

Tip. de «La Veu de l'Empordà».